

Maailman lyhyin matka

SANNA SUUTARI

Maaailman lyhyin matka

Maaailman lyhyin matka

Sanna Suutari

Copyright © 2020 Sanna Suutari

Vapaaksi kuoresta

www.vapaaksikuoresta.com

KOLMAS PAINOS

Teos ilmestyi ensimmäisen kerran
kustannus Oy Taivaankaaren julkaisemana 2013

KUSTANTAJA

BoD – Books on Demand GmbH,
Helsinki, Suomi

KANNEN JA KIRJAN TAITTO
KANNEN ALKUPERÄINEN KUVA

Graafinen suunnittelija

Janne Paajanen

www.j8graphics.com

ISBN 978-952-802-299-2

VALMISTAJA

BoD – Books on Demand GmbH,
Norderstedt, Saksa

Tämä kirja on tositapahtumiin
pohjautuva tarina.

Omistan sen Sinulle.

Sisällys

Esipuhe.....	9
Kiitokset	11
Alkusanat	13

ENSIMMÄINEN OSA: KUOREN VANKINA

1 Sinä et tiedä kuka sinä oikeasti Olet.....	19
2 Sinä et ole keho.....	26
3 Älä usko, ota selvää	29
4 Avoimuus	33
5 Sisäinen Ääni.....	34
6 Luottavaisuus	38
7 Sinä et ole ajatuksesi.....	42
8 Sinä et ole tunteesi	49
9 Sinä et ole identiteettisi	59
10 Erillisyyden harha	66

TOINEN OSA: KUORI MURTUU

11 Syyllisyyden harha	81
12 Vapaa tahto	92
13 Rohkeus – pelko on vain tunne.....	98
14 Päättäväisyys	103

15	Aikaa ei ole olemassa	109
16	Mitä kaikki etsivät.....	118
17	Kärsivällisyys.....	130
18	Sattumaa ei ole	134
19	Rakkaus ei ole tarve	141
20	Rakkaus On	152
21	Itse pelkää sitä mikä Olet.....	156
22	Hyväksyntä	163
23	Kupla puhkeaa.....	168
24	Kuolema	175

KOLMAS OSA: VAPAANA KUORESTA

25	Vastuunotto	187
26	Anteeksianto	189
27	Rehellisyys.....	192
28	Kiitollisuus.....	195
29	Sisäinen Voima	200
30	Suhde – itsen keino säilyttää olemassaolonsa	205
31	Itse, kaikkien oireiden lähde.....	209
32	Kaikki paitsi Rakkaus tulee ja menee.....	216

Esipuhe

Varmasti useimmat ovat joskus kokeneet outoa vierautta ja muukalaisuutta itsensä suhteen ihmetellen miten on mahdollista, että olen vieras itselleni? Kirja tarjoaa yhden ratkaisun tähän kiusalliseen, todellisuuskokemusta horjuttavaan ja joskus myös ahdistavaan kokemukseen. Kuitenkin tämä oman olemisen vieraus on toisesta näkökulmasta katsottuna heräämistä. Valveilla olon hetkellä kokee tarkkailevansa itseään ulkokohtaisesti ”roolihenkilönä”, kuten Sanna sanoo.

Tämä kirja on myös rehellinen raportti kokemuksista, joita kohtaa itsensä tuntemista etsivä ihminen. Jokainen kulkee tiensä omalla tavallaan, mutta on merkityksellistä ja rauhoittavaa lukea toisen matkakertomusta. Erityisen ilahduttavaa tässä Sannan tositarinassa on sen kielenkäyttö, jota eivät rasita henkiset teoriat, dogmit ja termit. Sanna on kirjoittanut vilpittömän raportin omista tuntemuksistaan – tällaista dokumenttia ei usein saa käsiinsä. Varsin usein tämän kaltaisissa kirjoissa kirjoittaja puhuu asioista, joita ei ole kuitenkaan kokenut.

Sanna ei filosofoi vaan yksinkertaisesti dokumentoi. Tämän takia ei tapahdu hänen omien kokemustensa ylittämistä ja lukija tunnistaa helpommin vastaavat omat kokemuksensa

niistä asioista, joista Sanna puhuu. Vuosikymmeniä itsensä syvätuntemista etsinyt jää ihmettelemään sitä yllättävää nopeutta, jolla Sannalle tapahtuu elämän unesta herääminen. Omalla tavallaan tämä todistaa siitä, miten erilaiset henkiset järjestelmät peluuttavat etsijää ja pitävät hänet vallassaan. On oltava rohkeutta kulkea omalla tiellään.

Ennakkoluulottomalle totuuden etsijälle tämä Sannan kirja on varmasti innostava impulssi etsiä omia ratkaisuja. Silä samoin kuin elämä, myös totuus on jokaisessa erikseen. Kukaan ei voi elää toisen elämää eikä löytää toiselle hänen totuuttaan. Kun tämän kirjan lukee tarkkaan, tajuaa, että ratkaisuja elämän suuriin ongelmiin etsivä ei etsi tietoa vaan tietoisuutta. Koska tietoisuudella itsessään ei ole mitään sisältöä, kokemuksistaan kertova on usein vaikeuksissa, kun on puhuttava siitä, joka on kuin *tao*, josta ei voi puhua. Tässä puhumattomasta puhumisessa Sanna onnistuu oikein hyvin.

Maailman lyhyin matka antaa lukijalle voimaa kulkea omaa tietään. Kun on tinkimättömän rehellinen omille kokemuksille, niin lopulta omalla tavalla päätyy tämän kirjan kuvaamiin tapahtumiin ja kokee olevansa elävä osa elämää – yllättävää näkökulmasta katsottuna.

Markku Graae
2013

Kiitokset

Sydämellinen kiitos Juha Pitkäselle ja Päivi Piiroiselle kaikesta avusta, jota olen kirjoitusprosessin aikana saanut. Saamani tuki ja ohjaus on varmasti ylittänyt kaikki ”perinteiset” käytännöt ja toimintatavat. Yhteistyömme on ollut antoisaa ja vaivatonta.

Suuri kiitos myös vanhemmilleni Maija ja Markku Suutarille, sisaruksilleni Mervi ja Meeri Suutarille sekä kaikille ystävilleni ymmärryksestä ja kärsivällisyydestä, jota tämä ”Sanna aina vain kirjoittaa” prosessi on vaatinut. Kiitos myös yleisestikin kaikesta tuesta ja ymmärryksestä, jota olen matkan jälkeen saanut.

Lämmin kiitos myös Emilia Nuutiselle, jonka avoin ja kiinnostunut asenne elämää kohtaan, saa aina hymyn nousemaan huulilleni. Älä huoli Emppu, voit lukea tämän kirjan sitten myöhemmin kunhan ensin vain vähän kasvat. Suuri kiitos myös kirjan Janille kaikesta tuesta ja ymmärryksestä, jota olen sekä matkan aikana että sen jälkeenkin saanut. Hymyssä suin seuraan lentoasi. Sydämellinen kiitos lisäksi aviomiehelleni Luke Haylle, joka ”pysäytti minut” ja ohjasi huomioni rohkeasti ja lempeäntiukasti kohti totuutta. Kiitos

lisäksi kaikesta tuesta, jota olen kirjoitusprosessin aikana saanut, kiitos ymmärryksestä ja kärsivällisyydestä.

Loppujen lopuksi kiitän ja samalla tiivistän kaikki kiitokset yhteen ja samaan Lähteeseen, Rakkauteen, Itseeni, Joka me kaikki Olemme. Sanoinkuvaamaton kiitos sisäiselle Äänelle, Joka johdatti minut oivaltamaan kuka todellisuudessa Olen ja Jota ilman tämä kirja ei olisi syntynyt. Kiitos Elämä kaikesta Rakkaudesta.

Sanna Suutari

2013

Alkusanat

Haluan kertoa tarinan naisesta, Sannasta, joka luuli syntyneensä ja jonakin päivänä kuolevansa, tarinan minusta itsestäni. Kun minä itse kuolin, en tiennyt, mitä oli tapahtumassa. Olin aina yhdistänyt kuoleman kehoon, ja kun itseni hajoaminen pikku hiljaa alkoi, en tiennyt yhtään, mistä oli kyse. Aika oli äärimmäisen hämmentävää. Kävin läpi prosessin, jonka aikana tunteeni vaihtelivat äärimmäisistä ilon aalloista sanoinkuvaamattomaan pelkoon. Minulla ei ollut mitään käsitystä siitä, mitä herääminen tarkoittaa – itse asiassa en ollut koskaan kuullut puhuttavankaan mistään vastaavasta. Minulla ei ollut mitään uskonnollista tai henkistä taustaa, jonka avulla olisin voinut edes jotenkin yrittää ymmärtää, mistä oli kyse. En ollut myöskään kiinnostunut magiasta tai mistään muustakaan yliluonnollisesta asiasta. Yliluonnollinen tarkoitti minulle vain kaikkea sitä, mitä viiden aistin välityksellä ei voi todistaa.

Haluan kertoa sinulle tämän tarinan siksi, että jokainen meistä tulee käymään saman prosessin läpi ennemmin tai myöhemmin. En kuitenkaan tarkoita, että sinun kokemuksesi tulisi olemaan juuri samanlainen kuin minun; se onkin oikeastaan ihan mahdoton ajatus. Se miten sinä koet oman

elämäsi, johtuu sinusta itsestäsi, ja tästä syystä kenelläkään muulla ei voi olla samanlaista kokemusta kuin sinulla. Kerron tarinan siitä syystä, että sinä saisit siitä apua oman polkusi varrella. Rakkaus Rakastaa sinua.

Tarina alkaa Manjimupista, paikasta joka sijaitsee Lou-nais-Australiassa, suhteellisen lähellä Perthiä – suhteellisen lähellä siksi, ettei kolmesataa kilometriä Australian mit-takaavassa tunnu juuri miltään. Tämän sain konkreettisesti kokea istuessani pakettiautossa tunnista toiseen kuluneiden seitsemän kuukauden aikana. Olin toteuttamassa yhdessä rakastamani miehen kanssa unelmaa, johon kuuluivat meidän lisäksi Australia, retrohenkinen pakettiauto, surffilaudat ja kitara. Olimme ajaneet tuhansia ja taas tuhansia kilometrejä ympäri Australiaa ennen kuin päädyimme Manjimupiin.

Tulimme Manjimupiin siksi, että tarvitsimme töitä. Töitä tekemällä taas saimme rahaa ja samalla mahdollisuuden jatkaa matkaa uuteen ja taas uuteen kohteeseen. Australia on täynnä kiehtovia paikkoja emmekä olleet nähneet niistä vielä läheskään kaikkia. Tarkoitan nyt todella mitä sanon: minä tosiaankin halusin nähdä ja kokea kaiken Australiasta. Aivan kaiken! Halusin surffata kauniilla rannoilla, snorklata ja sukeltaa keskellä koralliparatiisia, nauttia auringonlaskuista, ihastella punaista jättiläisen kokoista kiveä, rakastella mieheni kanssa autiolla rannalla ja tietenkin tähtitaivaan alla. Halusin silitellä kenguruita ja kuunnella dingon ulvontaa aavikolla. Halusin nähdä alkuperäisiä aboriginaalikyliä ja uida delfiiniinien kanssa – kirkkaassa turkoosin värisessä vedessä tietenkin. Halusin tähystellä valaita ja katsella monen metrin pituisia krokotiileja silmästä silmään. Suurin osa tavoitteistani oli jo toteutunut, mutta ei suinkaan kaikki, ei vielä ihan kaikki.

Tunsin pikku hiljaa väsyväni, sillä unelmamme ei suinkaan rajoittunut pelkästään Australiaan. Ennen Australiaa olimme kiertäneet jo ympäri Kaakkois-Aasiaa rinkat selässä

neljä kuukautta ja yrittäneet nähdä ja kokea kaiken – siis jälleen kerran kaiken, mitä vain Aasiassa voi nähdä ja kokea. Toteutin ”kerran elämässä”-unelmaani enkä halunnut hukata siitä sekuntiakaan. Olin sydänjuuriani myöten kiitollinen, koska olin saanut mahdollisuuden tehdä jotakin, mitä todella rakastin. Erilaisuus ja kaikki uusi on aina kiehtonut minua. Matkustaessa saa tavata uusia ihmisiä ja ihastella eksoottisia eläimiä, kokeilla kaikkea uutta ja jännittävää ja nähdä loputtomasti kaikkea kaunista.

Alun perin matkan oli tarkoitus kestää vuoden verran. Kuitenkin, juuri ennen kuin saavuimme Manjimupiin, päätimme pidentää reissua vielä viidellä kuukaudella. Kuten jo mainitsin, emme olleet vielä ehtineet kokea kaikkea Australiassa ja Uusi-Seelanti sekä Bali kiehtoivat vielä meitä molempia. Meillä kummallakaan ei myöskään ollut mitään käsitystä siitä, mitä Suomeen palattua tekisimme, mikä oikeastaan tuntui aika suureltakin ongelmalta, ja juuri siksi muutaman kuukauden lisäaika tuntui enemmän kuin helpottavalta. Work and Holiday -viisumi mahdollisti rahantulon Australiassa, ja kotona Suomessa meillä ei ollut enää omaa asuntoa eikä vakituksia työpaikkoja joihin palata. Molemmista olimme hankkiutuneet eroon ennen lähtöä. Unelmani toteutuminen oli minulle tärkeämpää kuin omistusasunto ja lastentarhanopettajan virka.

Manjimupissa meillä oli tarkoituksena tehdä kaksi kuukautta töitä, minkä jälkeen jatkaisimme matkaamme kohti Sydneytä. Tunsin itseni onnelliseksi, vaikkakin matkaväsymys ja ikävä perhettä sekä ystäviä kohtaan syvenivät. Vuosi erossa läheisistäni tuntui aluksi aivan mahdottomalta ajatukselta, mutta aika oli kuitenkin mennyt hyvin, sillä olihan minulla oma rakas turvaverkkoni – avomieheni Jani – mukana.

Tällaisista lähtökohdista kaikki kohdallani alkoi. Kaiken alulla tarkoitan prosessia, joka näin jälkikäteen katsottuna sai selvästikin selkeän sysäyksen Manjimupissa.

*M*aailman lyhyin matka on koskettava ja rehellinen tarina henkisen heräämisen prosessista. Sanna Suutari oli toteuttamassa unelmaansa kiertäen pakettiautolla ympäri Australiaa, kunnes yhtenä päivänä hän tapasi vieraan miehen leirintäalueella. Tästä tapaamisesta alkoi aivan toisenlainen matka, jollaista Sanna ei voinut kuvitellakaan.

Tarinansa Sanna jakaa kannustaakseen ja inspiroidakseen muita, jotka ovat myös valmiita kyseenalaistamaan käsitöksensä itsestään ja haluavat tietää mistä elämässä on syvimmiltään kyse. Kirja osoittaa, miten omasta taustasta riippumatta Totuuden paljastumiseen tarvitaan vain avoin mieli ja halukkuus ottaa selvää.

...

SANNA SUUTARI on suomalainen kirjailija ja ohjaaja, joka tukee muita ympäri maailman kyseenalaistamaan uskomuksia itsestään, toisista ja maailmasta.

9 789528 022992